

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 610

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 august 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 946 din 6 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5, art. 312 alin. 3 și art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă	2-3		892. — Hotărâre pentru aprobarea declassificării informațiilor clasificate secret de stat, nivel de secretizare secret, cuprinse în documentele de plată a drepturilor bănești cuvenite personalului armatei, elaborate de Ministerul Apărării Naționale în perioada 17 februarie 1972—31 decembrie 2002	9
Decizia nr. 949 din 6 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287, 288 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă	3-5		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 953 din 6 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	5-7		186. — Ordin al ministrului administrației și internelor privind organizarea și desfășurarea stagiului de practică de specialitate în structuri ale Ministerului Administrației și Internelor pentru studenții/masteranzii din cadrul instituțiilor de învățământ superior civile	10-13
Decizia nr. 966 din 6 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (4) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii	7-9		619. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale pentru aprobarea unor acte adiționale la acordurile de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”	14-15
			1.143. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale privind aprobarea modelului de contract de finanțare de tip grant pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 946

din 6 iulie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5, art. 312 alin. 3 și art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 304 pct. 5, art. 312 alin. 3 și art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

— Art. 304 pct. 5: „*Modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în următoarele situații, numai pentru motive de nelegalitate: [...]*

5. *când, prin hotărârea dată, instanța a încălcat formele de procedură prevăzute sub sancțiunea nulității de art. 105 alin. 2;*”

— Art. 312 alin. 3: „*Modificarea hotărârii atacate se pronunță pentru motivele prevăzute de art. 304 pct. 6, 7, 8 și 9, iar casarea pentru cele prevăzute de art. 304 pct. 1, 2, 3, 4 și 5, precum și în toate cazurile în care instanța a cărei hotărâre este recurată a soluționat procesul fără a intra în cercetarea fondului sau modificarea hotărârii nu este posibilă, fiind necesară administrarea de probe noi. Dacă sunt găsite întemeiate mai multe motive, dintre care unele atrag modificarea, iar altele casarea, instanța de recurs va casa în întregime hotărârea atacată pentru a se asigura o judecată unitară.*”

— Art. 403 alin. 3: „*Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2, instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 24 referitoare la dreptul la apărare, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5 și art. 312 alin. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că aceasta trebuie examinată avându-se în vedere întreaga reglementare a Codului de procedură civilă referitoare la judecarea recursului.

Astfel, dispozițiile art. 304 pct. 5 din Codul de procedură civilă constituie unul dintre temeiurile de drept ale controlului judiciar exercitat pe calea recursului. Acest motiv de recurs vizează nesocotirea formelor de procedură prevăzute sub sancțiunea nulității de art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă, ce determină, potrivit art. 312 alin. 3 din același cod, pronunțarea casării hotărârii atacate. Textul art. 105 alin. 2 vizează două ipoteze care determină nulitatea, și anume nerespectarea formelor legale la întocmirea unui act sau întocmirea acestuia de către un funcționar necompetent, în măsura în care acestea au pricinuit părții o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea lor.

În ceea ce privește casarea hotărârilor împotriva cărora s-a exercitat calea de atac a recursului, Curtea constată că, potrivit art. 312 alin. 4 din Codul de procedură civilă, regula o reprezintă casarea cu reținere a acestora, caz în care curțile de apel și

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5, art. 312 alin. 3 și art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriela Radu în Dosarul nr. 6.940/95/2009 al Tribunalului Gorj — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 iunie 2010, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 iulie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.940/95/2009, **Tribunalul Gorj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5, art. 312 alin. 3 și art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gabriela Radu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 403 alin. 3 încălcă prevederile art. 21 din Constituție și cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituirea unui recurs distinct împotriva încheierii de suspendare duce la prelungirea nejustificată a procesului, constituind și o interferență în activitatea instanței de fond. În ceea ce privește dispozițiile art. 304 pct. 5 și art. 312 alin. 3, se arată că acestea contravin dreptului la un proces echitabil, deoarece impun, fără nicio distincție, soluția casării cu trimitere spre rejudecare.

Tribunalul Gorj — Secția civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate reprezintă norme procedurale care țin de opțiunea legiuitorului exercitată în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție. Textele criticate nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților de a beneficia de toate drepturile și garanțiile menite să le asigure accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

tribunalele vor rejudeca pricina în fond, fie la termenul când a avut loc admiterea recursului, situație în care se pronunță o singură decizie, fie la un alt termen stabilit în acest scop.

Casarea cu trimitere spre rejudecare instanței care a pronunțat hotărârea casată sau altei instanțe de același grad poate fi dispusă de către instanța de recurs numai în cazurile strict prevăzute de dispozițiile art. 312 alin. 5 și 6 din Codul de procedură civilă, și anume: 1) în cazul în care instanța a cărei hotărâre este recurată a soluționat procesul fără a intra în cercetarea fondului; 2) în cazul în care judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost regulat citată atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului; 3) când hotărârea s-a dat cu încălcarea competenței altei instanțe.

Încălcarea normelor procedurale care prevăd că judecătorul nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, respectiv că președintele va amâna judecata ori de câte ori va constata că partea care lipsește nu a fost citată cu respectarea cerințelor prevăzute de lege sub pedeapsa nulității, norme ce se constituie în garanții ale asigurării a două dintre principiile fundamentale, și anume accesul liber la justiție și dreptul la apărare, atrage asupra hotărârii pronunțate în aceste condiții sancțiunea nulității prevăzute de art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă, fiind astfel incident motivul de casare prevăzut de art. 304 pct. 5 din același cod.

Casarea cu trimitere spre rejudecare, în cazurile prevăzute de lege, inclusiv de cel la care se referă autorul excepției, se justifică pentru a se asigura respectarea principiului contradictorialității, a dreptului la apărare și, în general, a tuturor

garanțiilor procesuale privind judecata în fond, precum și parcurgerea în mod real a gradelor de jurisdicție prevăzute de lege cu scopul pronunțării unor hotărâri judecătorești temeinice și legale.

De asemenea, Curtea constată că, așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție în jurisprudența sa, pentru asigurarea unui echilibru funcțional în activitatea jurisdicțională, pronunțarea asupra fondului cauzei și stabilirea situației de fapt rămân totuși în sarcina instanțelor de fond, iar instanța de recurs nu poate fi decât o instanță de control judiciar, cu structură specifică în dreptul de cenzură.

Așa fiind, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5 și art. 312 alin. 3 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Cu privire la dispozițiile art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că, prin Decizia nr. 394 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 5 mai 2009, a reținut, în esență, că aceste dispoziții nu încalcă principiul liberului acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, reprezintă o garanție recunoscută părților interesate de a ataca încheierea pronunțată cu privire la cererea de suspendare a executării silite. De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile cuprinse în art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă reprezintă norme procedurale care țin de opțiunea legiuitorului, exercitate în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 5, art. 312 alin. 3 și art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriela Radu în Dosarul nr. 6.940/95/2009 al Tribunalului Gorj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 949

din 6 iulie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287, 288 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287, 288 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de

Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în Dosarul nr. 2.199/87/2009 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 iunie 2010, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 iulie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.199/87/2009, **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287, 288 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, art. 74, 75, 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 286, 287 și 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 sunt de un formalism excesiv, de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării drepturilor recunoscute de lege atât pentru angajat, cât și pentru angajator și să restrângă nejustificat dreptul la apărare al angajatorului, care este pus într-o situație de dezechilibru față de angajatul care are calitatea de reclamant. Autorul excepției invocă faptul că intervalul de timp dintre data primirii citației și data termenului de judecată este prea scurt pentru ca un angajator să își exercite dreptul la apărare și să se achite de sarcina probei care îi revine. De asemenea, faptul că prevederile art. 164 din Codul de procedură civilă lasă la aprecierea instanței posibilitatea conexării cauzelor și nu obligă la luarea unei astfel de măsuri, ceea ce ar conduce la o economie de timp și cheltuieli, precum și la o judecată unitară, este de natură să aducă atingere dreptului la apărare. Astfel, dispozițiile legale atacate încalcă, în opinia autorilor excepției, și principiul efectivității juridice. În ceea ce privește dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, se arată, potrivit încheierii de sesizare, că acestea contravin art. 1 alin. (4) și (5), art. 73 alin. (3) și art. 79 alin. (1) din Legea fundamentală.

Tribunalul Giurgiu — Secția civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 286, 287, 288 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, cu

modificările și completările ulterioare, precum și art. 164 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 286 din Codul muncii: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.*

(3) *Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.”;*

— Art. 287 din Codul muncii: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.*”;

— Art. 288 din Codul muncii: „*Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.*”;

— Art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii: „(2) *Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...]*”

— *orice alte dispoziții contrare.”;*

— Art. 74 din Legea nr. 168/1999: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.*

(3) *Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înainte judecării.”;*

— Art. 75 din Legea nr. 168/1999: „*În cazul în care sunt contestate măsuri unilaterale dispuse de unitate, aceasta are obligația ca, până la prima zi de înfățișare, să depună dovezile în baza cărora a luat măsura respectivă.”;*

— Art. 77 din Legea nr. 168/1999: „(1) *În cazul în care judecata continuă, administrarea probelor se va face cu respectarea regimului de urgență al judecării conflictelor de drepturi.*”

(2) *Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.”;*

— Art. 164 din Codul de procedură civilă: „(1) *Părțile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânsele o strânsă legătură.*”

(2) *Întrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o.*

(3) *Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, afară numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.*

4) *Când una din pricini este de competența unei instanțe, și părțile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la acea instanță.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiului separației și echilibrului puterilor și la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) referitoare la domeniile ce trebuie reglementate prin lege organică, art. 79 alin. (1) referitoare la Consiliul Legislativ, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, prin raportare la art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituție referitoare la raporturile dintre tratatele internaționale în materia drepturilor omului și dreptul intern.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor de lege criticate s-a mai pronunțat, statuând că acestea sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 1.015 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august

2009, Curtea, pentru argumentele acolo expuse, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, prin Decizia nr. 187 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 16 martie 2010, și Decizia nr. 149 din 25 februarie 2010,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287, 288 și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în Dosarul nr. 2.199/87/2009 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 953

din 6 iulie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Yahia Dawara în Dosarul nr. 5.486/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 iunie 2010, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când

Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 6 iulie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.486/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România și ale art. II alin. (1) din Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția a fost ridicată de Yahia Dawara într-o cauză având ca obiect contestarea deciziei de returnare a acestuia de pe teritoriul României și anularea măsurii interdicției de intrare pe teritoriul României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia precizează că prevederile art. 86 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt contrare

principiului preeminenței dreptului, principiului separației puterilor în stat, liberului acces la justiție, dreptului la apărare și dreptului la viață privată și familială. Totodată, susține că textul de lege amintit este lipsit de precizie și claritate și nu poate constitui prin el însuși temei pentru emiterea unei decizii de îndepărtare sub escortă, întrucât nu conține decât o enumerare a categoriilor de străini pentru care se realizează îndepărtarea sub escortă. Arată că nu este prevăzută o procedură specială de contestare a acestei decizii, „ceea ce face ca recurgerea la dreptul comun — Legea nr. 554/2004 — să lipsească străinul de minimele garanții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, în special, caracterul suspensiv de executare al contestației împotriva deciziei de returnare”. Susține că prevederile criticate sunt neconstituționale și întrucât nu asigură un recurs efectiv împotriva deciziei de returnare.

În ceea ce privește dispozițiile art. II alin. (1) din Legea nr. 56/2007, care, în opinia autorului excepției, instituie doar în aparență o perioadă de grație în privința returnării de pe teritoriul României, susține că „lasă deschisă posibilitatea aplicării arbitrare, prin refuzul Oficiului Român pentru Imigrări de a aplica străinului beneficiul legii atât cu privire la termenul de 6 luni, cât și cu privire la neinstituirea interdicției de intrare în România, întrucât se ia în considerare înțelesul legii că este o facultate a străinului de a cere, iar nu și o obligație a Oficiului Român pentru Imigrări de a acorda acest beneficiu”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate nu aduc atingere niciunui text sau principiu din Legea fundamentală, autorul excepției fiind nemulțumit de modul de aplicare și interpretare a normelor legale aflate în discuție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin niciuna dintre dispozițiile constituționale invocate și sunt redactate într-o manieră clară și precisă. Precizează că instanța de contencios constituțional nu se poate substitui instanței de judecată pentru a stabili dacă acțiunile unei persoane determinate au constituit sau nu o încălcare a prevederilor imperative ale legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 86 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007. Ulterior sesizării Curții Constituționale, în temeiul art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului

Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 a fost din nou republicată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, iar după renumerotare textul criticat se regăsește la art. 87 alin. (1).

De asemenea, formează obiectul excepției și dispozițiile art. II alin. (1) din Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.

Conținutul prevederilor legale criticate este următorul:

— Art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002:

„(1) *Îndepărtarea sub escortă se realizează, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de către personalul specializat al Oficiului Român pentru Imigrări, pentru următoarele categorii de străini:*

a) *care nu au părăsit voluntar teritoriul României la expirarea termenului deciziei de returnare prevăzute la art. 80 alin. (3);*

b) *care au trecut ilegal frontiera de stat;*

c) *care au fost declarați indezirabili;*

d) *împotriva cărora a fost dispusă expulzarea.”;*

— Art. II alin. (1) din Legea nr. 56/2007:

„(1) *În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, străinii fără drept de ședere în România pot solicita Autorității pentru străini emiterea unei decizii de returnare, fără instituirea măsurii de interdicere a intrării în Româniea.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (3) privind caracterul de stat de drept al României, art. 1 alin. (4) care statuează principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 21 care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 care garantează dreptul la apărare și art. 26 privind viața intimă, familială și privată. De asemenea, se invocă prevederile Protocolului nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interdicerea generală a discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că îndepărtarea sub escortă prevăzută de art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 reprezintă una dintre cele două modalități de punere în executare a deciziei de returnare a străinilor care nu se află în stare de legalitate pe teritoriul României. Ordonanța de urgență prevede, în art. 82 alin. (3), situațiile în care străinii față de care s-a emis o decizie de returnare vor părăsi țara neînsoțiți, iar în cuprinsul art. 87 alin. (1) individualizează categoriile de străini a căror îndepărtare se va face sub escortă. Curtea constată că textul de lege criticat este redactat într-o manieră clară și precisă, lipsită de orice echivoc, nefiind de natură să înfrângă vreuna dintre dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Curtea nu poate să rețină nici critica referitoare la lipsa unei proceduri speciale de contestare a măsurii îndepărtării sub escortă care să îi asigure străinului anumite garanții pe care o eventuală contestare a acesteia printr-o acțiune în contencios administrativ nu i le-ar putea oferi. Cu privire la acest aspect, instanța de control constituțional observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 reglementează în favoarea străinului posibilitatea de contestare a deciziei de returnare, pe parcursul soluționării plângerii formulate executarea măsurii de îndepărtare fiind suspendată, potrivit art. 84 alin. (3) din ordonanța de urgență.

De altfel, Curtea reține că îndepărtarea străinilor, astfel cum este reglementată de ordonanța de urgență, reprezintă o sancțiune aplicată acestora pentru nerespectarea cerințelor legale referitoare la șederea lor pe teritoriul statului român.

Potrivit art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere. La art. 4 alin. (4), ordonanța de urgență prevede că străinii aflați pe teritoriul României sunt obligați să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de a intra și, după caz, de a rămâne pe teritoriul României, să nu rămână pe teritoriul României peste perioada pentru care li s-a aprobat șederea, precum și să depună toate diligențele necesare pentru a ieși din România până la expirarea acestei perioade. Curtea reține că necesitatea stabilirii unor reguli referitoare la șederea străinilor este pe deplin justificată de rațiuni de control al fenomenului migraționist și trebuie privită prin prisma

prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, care impun respectarea legilor, această obligație revenind, fără distincție, atât cetățenilor români, cât și celor străini și apatrizilor.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din Legea nr. 56/2007, Curtea constată că este inadmisibilă, întrucât, din motivarea acesteia rezultă că autorul său critică modalitatea concretă de aplicare a textului de lege menționat. Potrivit Constituției și legii sale de organizare și funcționare, instanța de contencios constituțional verifică doar conformitatea dispozițiilor din legi și ordonanțe cu prevederile și principiile constituționale, neavând însă competența de a cenzura actele de aplicare a legii, atribuție care revine exclusiv instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Yahia Dawara în Dosarul nr. 5.486/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 966

din 6 iulie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (4) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (4) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Intim” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 24.717/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 iunie 2010 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 6 iulie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 24.717/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (4) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Intim” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile art. 13 alin. (4) din Legea nr. 346/2004, care reglementează obligația regiilor autonome, societăților/companiilor naționale, precum și societăților

comerciale cu capital majoritar de stat de a stabili și întocmi liste cuprinzând activele disponibile, în condițiile art. 13 alin. (2) din lege care definește noțiunea de activ disponibil, se realizează, în mod inadmisibil, „confuziunea legiuitorului și judecătorului cu partea” (regiile autonome, societățile/comaniile naționale, societățile comerciale cu capital majoritar de stat). Atâta timp cât, pe de o parte, legiuitorul a stabilit noțiunea de activ disponibil utilizat de întreprinderile mici și mijlocii în baza contractelor de închiriere, iar pe de altă parte, judecătorul are obligația de a aplica corect legea, acesta din urmă nu poate fi condiționat de „stabilirea” de către una dintre părți a faptului dacă imobilul ce face obiectul litigiului dedus judecății este sau nu disponibil.

Sub un alt aspect, dispozițiile art. 13 alin. (4) din Legea nr. 346/2004 condiționează dreptul legal conferit întreprinderilor mici și mijlocii ce utilizează active disponibile în sensul legii de a cumpăra activul deținut în baza contractului de închiriere, locație de gestiune sau de asociere în participațiune, de îndeplinirea obligației de a stabili și întocmi liste cuprinzând activele disponibile de către regiile autonome, societățile/comaniile naționale sau societățile comerciale cu capital majoritar de stat. O atare împrejurare aduce atingere măsurilor strategice de reformă economică menite a accelera procesul de privatizare prin stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, încălcându-se astfel dispozițiile art. 135 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială consideră că textul de lege criticat reprezintă o concretizare a criteriilor legale de identificare a activelor disponibile prevăzute de art. 13 alin. (2) din Legea nr. 346/2004, concretizare pe care au obligația de a o realiza regiile autonome, societățile/comaniile naționale sau societățile comerciale cu capital majoritar de stat. Așa fiind, nu sunt întemeiate susținerile autorului excepției de neconstituționalitate privind îngrădirea accesului liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil, precum și a dreptului la respectarea proprietății private.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 13 alin. (4) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 29 iulie 2004, text de lege care are următorul cuprins: *„(4) Regiile autonome, societățile/comaniile naționale, precum și societățile comerciale cu capital majoritar de stat sunt obligate să stabilească și să întocmească liste cuprinzând activele disponibile, pe care le vor reactualiza lunar. Listele vor fi transmise la camerele de comerț și industrie județene și a municipiului București, la organizațiile patronale, asociațiile profesionale prin autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 și 135, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 346/2004 reprezintă măsuri strategice de reformă economică menite a accelera procesul de privatizare prin stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, statul având obligația, în virtutea art. 135 din Constituție, să asigure crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, protecția concurenței loiale, precum și protejarea intereselor naționale în activitatea economică. Astfel, statul, în calitate de acționar majoritar, urmărește vânzarea activelor disponibile deținute de regii autonome, societăți/comanii naționale și societăți comerciale către diferiți operatori economici, întreprinderi mici și mijlocii care au utilizat aceste active în baza unor contracte. Activele se oferă spre vânzare cu respectarea drepturilor creditorilor și doar în măsura în care acestea nu aparțin proprietății publice și asupra lor nu este instituit sechestrul asigurător.

Curtea constată că prevederile art. 13 din Legea nr. 346/2004 definesc noțiunea de active, care anume active se consideră disponibile și stabilesc modul de întocmire și publicare a listelor ce cuprind activele disponibile, respectiv cele utilizate de întreprinderile mici și mijlocii.

Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (4) din lege, regiile autonome, societățile/comaniile naționale, precum și societățile comerciale cu capital majoritar de stat, după caz, au obligația să stabilească și să întocmească liste cuprinzând activele disponibile, pe care le vor reactualiza lunar, active ce urmează să fie vândute în baza dispozițiilor legii, la solicitarea locatarului sau asociatului, la prețul negociat, stabilit pe baza raportului de evaluare întocmit de un expert acceptat de părți, după deducerea investițiilor efectuate în activ de către locatar/asociat.

Din examinarea textului legal mai sus menționat, criticat de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că acesta instituie o obligație în sarcina persoanelor juridice enumerate de a cuprinde în listă **toate activele disponibile**, așa cum însăși legea în art. 13 alin. (2) le definește, obligație care exclude posibilitatea acestora de a dispune cu privire la cuprinsul acestei liste, în sensul de a opta pentru vânzarea sau păstrarea activelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege referitoare la disponibilitate.

În ceea ce privește critica potrivit căreia instanța sesizată cu un litigiu în materia reglementată de Legea nr. 346/2004 este ținută de „stabilirea” de către una dintre părți, respectiv regie autonomă, societate/comanie națională sau societate comercială cu capital majoritar de stat, a faptului dacă imobilul ce face obiectul litigiului dedus judecății este sau nu disponibil, Curtea constată, de asemenea, că este neîntemeiată. Astfel, așa cum s-a reținut mai sus, operatorii economici enumerați nu au posibilitatea de a aprecia cu privire la disponibilitatea unui activ pe care îl au în proprietate, ci sunt obligați ca, în situația în care este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute de art. 13 alin. (2) din lege, să cuprindă în listă activul respectiv. Lista întocmită în maniera prevăzută de lege poate face obiectul controlului de legalitate exercitat de instanța judecătorească, care este competentă a se pronunța asupra conținutului ei prin raportare la criteriile stabilite de dispozițiile art. 13 alin. (2).

Așadar, Curtea constată că dispozițiile art. 13 alin. (4) din Legea nr. 346/2004 nu îngădesc dreptul la un proces echitabil al întreprinderilor mici și mijlocii ce utilizează active disponibile în sensul legii și nici nu impiedică asupra măsurilor strategice de reformă economică menite a accelera procesul de privatizare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (4) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Intim” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 24.717/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea declassificării informațiilor clasificate secret de stat, nivel de secretizare secret, cuprinse în documentele de plată a drepturilor bănești cuvenite personalului armatei, elaborate de Ministerul Apărării Naționale în perioada 17 februarie 1972—31 decembrie 2002

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 24 alin. (4) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă declassificarea informațiilor clasificate secret de stat, nivel de secretizare secret, cuprinse în documentele de plată a drepturilor bănești cuvenite personalului armatei, elaborate de Ministerul Apărării Naționale în perioada 17 februarie 1972—31 decembrie 2002, întrucât dezvăluirea acestora nu mai poate prejudicia siguranța națională, apărarea țării, ordinea publică ori interesele persoanelor de drept public sau privat deținătoare.

Art. 2. — Deținătorii documentelor ce conțin informațiile declassificate, prevăzute la art. 1, precum și cei care dețin copii ale acestor informații iau măsuri pentru suprimarea marcajelor

de clasificare și scoaterea informațiilor de sub incidența reglementărilor protective prevăzute de lege.

Art. 3. — (1) Documentele ce conțin informațiile declassificate urmează a fi gestionate în continuare în conformitate cu prevederile Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Consultarea documentelor ce conțin informațiile declassificate, prevăzute la art. 1, se realizează în conformitate cu prevederile art. 20 și 22 și ale anexei nr. 6 din Legea nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul apărării naționale,
Mihail Vasile-Ozunu,
secretar de stat

Directorul general al Oficiului Registrului Național
al Informațiilor Secrete de Stat,
Marius Petrescu

București, 25 august 2010.
Nr. 892.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind organizarea și desfășurarea stagiului de practică de specialitate în structuri ale Ministerului Administrației și Internelor pentru studenții/masteranzii din cadrul instituțiilor de învățământ superior civile

Având în vedere prevederile Legii nr. 258/2007 privind practica elevilor și studenților,
în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului
Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prevederile prezentului ordin reglementează organizarea și desfășurarea stagiului de practică de specialitate în structuri ale Ministerului Administrației și Internelor, denumit în continuare *M.A.I.*, pentru studenții/masteranzii din cadrul instituțiilor de învățământ superior civile.

Art. 2. — (1) Efectuarea stagiului de practică al studenților/masteranzilor se organizează și se desfășoară pe baza unui contract-cadru de colaborare sau a unei convenții, după caz, încheiat/încheiată între partenerul de practică și organizatorul de practică.

(2) Convenția este documentul de practică încheiat între partenerul de practică și organizatorul de practică, având ca durată un semestru ori un an universitar.

(3) Modelul contractului-cadru de colaborare privind practica studenților/masteranzilor din instituțiile de învățământ superior civile în structurile M.A.I. este prevăzut în anexa nr. 1.

(4) Părțile semnatare ale documentului de practică menționat la alin. (3) pot insera și alte clauze contractuale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, necesare desfășurării în bune condiții a activității de practică.

(5) Contractele-cadru de colaborare și convențiile încheiate de structurile M.A.I. se înregistrează și se depun la secretariatul acestora.

Art. 3. — În sensul prezentului ordin, termenii și noțiunile folosite au următoarele semnificații:

a) *partener de practică* — structura M.A.I. care a încheiat un contract-cadru de colaborare sau o convenție cu organizatorul de practică;

b) *organizator de practică* — instituția de învățământ superior civilă acreditată sau, după caz, autorizată să funcționeze provizoriu, care desfășoară activități instructiv-educative și formative și care a încheiat un contract-cadru de colaborare ori o convenție cu partenerul de practică;

c) *practicant* — studentul/masterandul care desfășoară activități practice pentru consolidarea cunoștințelor teoretice și pentru formarea abilităților, spre a le aplica în concordanță cu specializarea pentru care se instruiște, comunicat de către organizatorul de practică;

d) *îndrumător de practică* — persoana desemnată de partenerul de practică, care monitorizează activitatea practicantului și îl sprijină în dobândirea competențelor profesionale planificate pentru perioada stagiului de practică;

e) *cadru didactic supervisor* — persoana desemnată de organizatorul de practică, care asigură planificarea, organizarea și supravegherea desfășurării stagiului de practică;

f) *stagiul de practică* — activitatea desfășurată de practicant, în conformitate cu planul de învățământ, care are drept scop aplicarea cunoștințelor teoretice însușite de acesta în cadrul programului de instruire;

g) *portofoliu de practică* — documentul atașat contractului-cadru de colaborare sau convenției, care cuprinde obiectivele educaționale ce urmează a fi atinse, competențele ce urmează a fi obținute prin stagiul de practică, precum și modalitățile de derulare a stagiului de practică;

h) *notă de evaluare* — documentul de evaluare a pregătirii profesionale dobândite de practicant pe perioada stagiului de practică.

CAPITOLUL II

Desfășurarea stagiului de practică în structurile M.A.I.

Art. 4. — Activitățile de practică urmăresc atingerea următoarelor obiective generale:

a) documentarea practicanților pe domenii de interes stabilite împreună cu cadrele didactice supervizoare;

b) însușirea unor deprinderi de lucru specifice activităților desfășurate în cadrul partenerului de practică;

c) familiarizarea practicanților cu activitățile desfășurate de partenerul de practică, în domeniul de interes al acestora;

d) aprofundarea cunoștințelor obținute în cadrul materiilor de studiu din planurile de învățământ aferente fiecărui an;

e) realizarea unor materiale cu caracter informativ (buletine, reviste etc.).

Art. 5. — (1) Obligațiile îndrumătorului de practică se stabilesc de partenerul de practică în acord cu specificul atribuțiilor de serviciu prevăzute în fișa postului.

(2) În funcție de obiectivele educaționale prevăzute în portofoliile de practică, partenerul de practică poate solicita implicarea structurilor aflate în subordinea acestuia care, prin profilul compartimentelor/birourilor/serviciilor proprii, pot contribui la procesul de instruire a practicanților, la sesizarea îndrumătorului de practică.

Art. 6. — Pe timpul stagiului de practică îndrumătorul de practică urmărește realizarea obiectivelor și tematicilor stabilite de organizatorul de practică.

Art. 7. — Accesul practicanților la informații clasificate este interzis.

Art. 8. — Corespondența dintre partenerul de practică și organizatorul de practică cu privire la planificarea, organizarea

și supravegherea desfășurării stagiului de practică al practicantului se poartă între îndrumătorul de practică și cadrul didactic supervisor.

Art. 9. — (1) La finalizarea stagiului de practică, îndrumătorul de practică avizează raportul/proiectul de practică întocmit de practicant din punctul de vedere al conformității datelor menționate cu cele la care practicanții au avut acces în procesul instructiv-educativ.

(2) La finalul desfășurării stagiului de practică, îndrumătorul de practică elaborează un raport pe baza evaluării nivelului de dobândire a cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite de practicanți, pe care îl prezintă spre aprobare conducătorului partenerului de practică, însoțit de o notă de evaluare a activității fiecărui practicant, ce conține calificativul/nota propus(ă), întocmită potrivit procedurii de evaluare stabilite în contractul-cadru de colaborare sau în convenție.

(3) Partenerul de practică aduce la cunoștința practicantului calificativul/nota acordat(ă) și furnizează organizatorului de practică documentele de evaluare cu privire la stagiul de practică desfășurat de fiecare practicant.

Art. 10. — Partenerul de practică are următoarele obligații:

a) să pună la dispoziția practicanților mijloacele logistice, tehnice și tehnologice deținute, în sprijinirea aplicării cunoștințelor teoretice primite de aceștia în cadrul procesului de instruire;

b) să aibă personal specializat care să coordoneze și să participe la evaluarea desfășurării stagiului de practică;

c) să desfășoare programul de activitate astfel încât să permită realizarea stagiului de practică în condiții normale, fără a se depăși durata normală a programului de lucru și, în toate cazurile, fără a se depăși ora 20,00;

d) să desemneze din rândul personalului propriu un îndrumător de practică;

e) să informeze organizatorul de practică în legătură cu stabilirea locației și a orarului stagiului de practică pentru fiecare practicant comunicat de acesta;

f) să instruiască practicantul cu privire la normele de securitate și sănătate în muncă, P.S.I., reglementările legale ce vizează securitatea informațiilor clasificate și consecințele nerespectării lor, specifice activităților pe care le va desfășura;

g) să țină evidența documentelor de practică și să monitorizeze aplicarea acestora în timpul desfășurării stagiului de practică împreună cu organizatorul de practică;

h) să înregistreze prezența la activitate a practicantului și să semnaleze organizatorului de practică eventualele abateri;

i) să îl ajute pe practicant să își urmărească portofoliul de practică, punându-i la dispoziție mijloacele necesare;

j) să furnizeze organizatorului de practică documentele de evaluare a stagiului de practică desfășurat de fiecare practicant, întocmite potrivit procedurii de evaluare stabilite în contractul-cadru de colaborare sau în convenție;

k) să analizeze la terminarea stagiului modul de organizare și desfășurare a activității de practică și să aducă la cunoștința practicantului calificativele/notele acordate, în termen de 3 zile de la finalizarea stagiului de practică.

Art. 11. — Organizatorul de practică are următoarele obligații:

a) să organizeze pentru studenți/masteranzi o sesiune premergătoare stagiului în care să le aducă la cunoștință

obiectivele și durata stagiului, obligațiile ce le revin pe perioada stagiului, elementele de identificare ale instituției sau orice alte informații considerate necesare;

b) să stabilească durata, perioada și conținutul practicii de specialitate în portofoliile de practică;

c) să desemneze cadrele didactice supervizoare și să le comunice partenerilor de practică;

d) să informeze partenerul de practică în legătură cu numărul și datele de identificare ale practicanților ce vor efectua stagiul de practică;

e) să precizeze în documentele de practică reguli privind evaluarea stagiului de practică stabilite în acord cu obiectivele de pregătire propuse.

Art. 12. — Practicanții au următoarele obligații:

a) înainte de începerea stagiului de practică, să prezinte partenerului de practică copia actului de identitate, curriculum vitae și declarația pe propria răspundere, completată potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2;

b) să desfășoare activități conform portofoliului de practică, respectând durata și perioada impuse de organizatorul de practică;

c) să respecte normele de ordine interioară ale partenerului de practică și pe cele de securitate și sănătate în muncă, P.S.I., reglementările legale ce vizează securitatea informațiilor clasificate și consecințele nerespectării lor, specifice activității desfășurate;

d) să fie prezenți la practică potrivit programului stabilit de comun acord; în caz de boală sau alte cauze obiective, practica se recuperează fără a perturba procesul de pregătire teoretică a practicantului;

e) să întocmească și să susțină raportul/proiectul de practică.

Art. 13. — (1) Personalul M.A.I. care urmează cursurile unor instituții de învățământ superior civile beneficiază, la solicitarea acestuia, de echivalarea activității desfășurate în cadrul structurii M.A.I. cu stagiul de practică prevăzut în planul de învățământ al instituției respective.

(2) Personalul M.A.I. menționează obligatoriu, cu ocazia solicitării, datele de identificare ale instituției de învățământ superior civile și forma de învățământ urmată, perioada desfășurării stagiului de practică și anexează portofoliul de practică.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), structura M.A.I. în care este încadrat solicitantul îi eliberează acestuia o adeverință din care să rezulte parcurgerea activităților specifice pentru realizarea obiectivelor educaționale cuprinse în portofoliul de practică.

(4) Solicitarea prevăzută la alin. (1) este soluționată favorabil de către șeful structurii numai în măsura în care domeniul studiilor urmate se circumscrie domeniilor de activitate ale structurii M.A.I. în care este încadrat solicitantul.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 14. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 15. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

București, 19 august 2010.

Nr. 186.

CONTRACT-CADRU DE COLABORARE

— model —

Între:

Instituția de învățământ superior civilă, cu sediul în, tel., fax, e-mail, reprezentată prin, în calitate de, denumită în continuare *organizator de practică*, și structura din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, cu sediul în, tel., fax, e-mail, reprezentată prin, în calitate de, denumită în continuare *partener de practică*, s-a încheiat prezentul contract-cadru de colaborare, stabilindu-se următoarele:

ARTICOLUL 1**Obiectul contractului-cadru**

(1) În baza dispozițiilor Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 186/2010 privind organizarea și desfășurarea stagiului de practică de specialitate în structuri ale Ministerului Administrației și Internelor pentru studenții/masteranzii din cadrul instituțiilor de învățământ superior civile, părțile convin să colaboreze în vederea asigurării bazei de practică pentru verificarea aplicabilității cunoștințelor teoretice însușite de către student/masterand, denumit în continuare *practicant*, în cadrul programului de instruire.

(2) Stagiul de practică este efectuat de practicant în vederea dobândirii competențelor profesionale menționate în portofoliul de practică, care face parte integrantă din prezentul contract-cadru.

ARTICOLUL 2**Durata și perioada stagiului de practică**

(1) Stagiul de practică va avea durata de

(2) Perioada desfășurării stagiului de practică este de la (zi/lună/an) până la (zi/lună/an).

ARTICOLUL 3**Obligațiile partenerului de practică**

Partenerul de practică are următoarele obligații:

a) să pună la dispoziție mijloacele logistice, tehnice și tehnologice deținute în sprijinirea aplicării cunoștințelor teoretice primite de practicant în cadrul procesului de instruire;

b) să aibă personal specializat care să coordoneze și să participe la evaluarea desfășurării practicii;

c) să desfășoare programul de activitate astfel încât să permită realizarea stagiului de practică în condiții normale, fără a se depăși durata normală a programului de lucru și, în toate cazurile, fără a depăși ora 20,00;

d) să desemneze din rândul personalului propriu un îndrumător de practică;

e) să informeze organizatorul de practică în legătură cu stabilirea locației și orarului stagiului de practică pentru fiecare practicant comunicat de acesta;

f) să instruiască practicantul cu privire la normele de securitate și sănătate în muncă, P.S.I., reglementările legale ce vizează securitatea informațiilor clasificate și consecințele nerespectării lor, specifice activităților pe care le va desfășura;

g) să țină evidența documentelor de practică și să monitorizeze aplicarea acestora în timpul desfășurării stagiului de practică împreună cu organizatorul de practică;

h) să înregistreze prezența la activitate a practicantului și să semnaleze organizatorului de practică eventualele abateri;

i) să îl ajute pe practicant să își urmărească portofoliul de practică, punându-i la dispoziție mijloacele necesare;

j) să furnizeze organizatorului de practică documentele de evaluare a stagiului de practică desfășurat de fiecare practicant, întocmite potrivit procedurii de evaluare stabilite în contractul-cadru de colaborare sau în convenție;

k) să analizeze la terminarea stagiului modul de organizare și desfășurare a activității de practică și să aducă la cunoștința practicantului calificativele/notele acordate, în termen de 3 zile de la finalizarea stagiului de practică.

ARTICOLUL 4**Obligații ale organizatorului de practică**

Organizatorul de practică are următoarele obligații:

a) să prevadă programul stagiului de practică, inclusiv procedura de evaluare a acestuia în portofoliul de practică;

b) să desemneze cadrul didactic supervisor și să comunice datele de contact ale acestuia partenerului de practică;

c) să informeze practicantii cu privire la necesitatea completării unei declarații pe propria răspundere;

d) să comunice partenerului de practică într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de 20 de zile lucrătoare înainte de începerea stagiului de practică, numărul și datele de identificare ale practicantilor repartizați.

ARTICOLUL 5**Desfășurarea stagiului de practică**

Aspectele organizatorice referitoare la desfășurarea stagiului de practică sunt în sarcina partenerului de practică și constau în dispunerea măsurilor necesare pentru:

a) stabilirea locației și a orarului stagiului de practică pentru fiecare practicant comunicat de organizatorul de practică. Numărul de ore de practică este cel prevăzut în planul de învățământ al instituției de învățământ superior civile la care practicantul este înmatriculat;

b) stabilirea, pe baza prevederilor legale în vigoare, a îndatoririlor și responsabilităților practicantilor;

c) punerea la dispoziția practicantilor a mijloacelor necesare pentru urmărirea obiectivelor educaționale prevăzute în portofoliul de practică;

d) urmărirea și înregistrarea prezenței la activități a practicantilor și semnalarea eventualelor abateri organizatorului de practică;

e) instruirea practicantilor cu privire la normele de securitate și sănătate în muncă, P.S.I., reglementările legale ce vizează securitatea informațiilor clasificate și consecințele nerespectării lor, specifice activității desfășurate;

f) instruirea practicantilor cu privire la normele și regulamentele de ordine interioară care trebuie respectate în timpul stagiului de practică.

ARTICOLUL 6

Evaluarea stagiului de practică

(1) Partenerul de practică evaluează activitatea desfășurată de practicant în timpul stagiului de practică pe baza procedurii de evaluare întocmite de organizatorul de practică, cu respectarea conținutului portofoliului de practică.

(2) La sfârșitul stagiului de practică, partenerul de practică furnizează organizatorului de practică o notă de evaluare cu privire la stagiul de practică desfășurat de practicant.

ARTICOLUL 7

Termene și condiții finale

(1) Durata prezentului contract-cadru de colaborare este stabilită pe ani universitari.

(2) Data intrării în vigoare a prezentului contract-cadru de colaborare este data semnării acestuia de către părțile contractate.

(3) Prezentul contract-cadru de colaborare poate fi modificat sau completat, prin act adițional, cu acordul ambelor părți semnate. Clauzele modificate/inserate se supun prevederilor legale în vigoare și se circumscriu necesității desfășurării în bune condiții a stagiului de practică.

(4) Portofoliul de practică se actualizează anual sau ori de câte ori se impune, potrivit modificărilor intervenite la nivelul organizatorului de practică și programelor analitice elaborate/avizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(5) Oricare dintre părți poate oricând denunța unilateral prezentul contract-cadru de colaborare, comunicând acest fapt celeilalte părți, cu respectarea unui termen de preaviz de 30 de zile calendaristice.

(6) Prezentul contract-cadru de colaborare încetează de drept în situația în care instituția de învățământ superior civilă la care este înmatriculat practicantul nu mai îndeplinește standardele de calitate necesare desfășurării, în condițiile legii, a activităților de învățământ superior.

Prezentul contract-cadru de colaborare s-a încheiat la data de, în două exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte semnatară.

Organizatorul de practică,

.....
reprezentat prin

Partenerul de practică,

.....
reprezentat prin

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

— model —

Subsemnatul/Subsemnata, născut/ă în localitatea, județul, la data de, fiul/fiica lui și al/a, CNP, cu cetățenia, student/masterand în cadrul

(Se vor completa denumirea instituției de învățământ și anul de studiu.)

cu domiciliul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, posesor/posesoare al/a B.I./C.I. seria nr., tel., adresa e-mail, mă oblig să păstrez confidențialitatea informațiilor cu care intru în contact în perioada desfășurării stagiului de practică, a normelor interne de securitate și zonelor de acces în cadrul structurii Ministerului Administrației și Internelor în care urmează să desfășor stagiul de practică, inclusiv după încetarea activităților care presupun accesul la aceste informații.

Declar că sunt de acord cu respectarea obligațiilor ce revin practicanților pe timpul desfășurării stagiului de practică în cadrul structurii Ministerului Administrației și Internelor ce are calitatea de partener de practică, prevăzute în Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 186/2010 privind organizarea și desfășurarea stagiului de practică de specialitate în structuri ale Ministerului Administrației și Internelor pentru studenții/masteranzii din cadrul instituțiilor de învățământ superior civile.

Mă angajez ca în cazul în care voi încălca obligațiile asumate să răspund, potrivit legii, disciplinar, civil ori penal, în raport cu gradul de vinovăție și gravitatea faptei comise.

Data

Semnătura

ANEXA Nr. 2

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN**pentru aprobarea unor acte adiționale la acordurile de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”**

Având în vedere:

- Decizia CE nr. 5.811 din 22 noiembrie 2007 de adoptare a programului operațional de ajutor comunitar din partea Fondului Social European în conformitate cu obiectivul „Convergență” în România;
 - Hotărârea Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale;
 - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009;
 - Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 308/2009 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru ocuparea forței de muncă „Bani pentru completarea echipei”;
 - Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 309/2009 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru formare profesională generală și specifică „Bani pentru formare profesională”;
 - Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 310/2009 privind aprobarea Schemei de ajutor *de minimis* „Bani pentru sănătatea și siguranța salariaților”;
 - Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 600/2008 pentru aprobarea unor acorduri de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”;
 - Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.548/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, cu modificările și completările ulterioare;
 - prevederile art. 18.3 (b) și art. 20.3 (b) din acordurile de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Nord-Est, Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Sud-Est, Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Sud-Muntenia, Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Sud-Vest Oltenia, Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Vest, Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Nord-Vest, Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Centru și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea București — Ilfov, semnate la data de 11 septembrie 2008;
 - prevederile art. 19.1 (b) și art. 20.2 (b) din acordurile de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic și Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, semnate la data de 11 septembrie 2008,
- în baza art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă actele adiționale la acordurile de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane, denumită în continuare *AMPOSDRU*, și organismele intermediare regionale pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane, denumite în continuare *OIPOSDRU*, după cum urmează:

a) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre *AMPOSDRU* și *OIPOSDRU* — Regiunea Nord-Est, prevăzut în anexa nr. 1;

b) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre *AMPOSDRU* și *OIPOSDRU* — Regiunea Sud-Est, prevăzut în anexa nr. 2;

c) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre *AMPOSDRU* și *OIPOSDRU* — Regiunea Sud—Muntenia, prevăzut în anexa nr. 3;

d) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre *AMPOSDRU* și *OIPOSDRU* — Regiunea Sud-Vest Oltenia, prevăzut în anexa nr. 4;

e) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre AMPOSDRU și OIPOSDRU — Regiunea Vest, prevăzut în anexa nr. 5;

f) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre AMPOSDRU și OIPOSDRU — Regiunea Nord-Vest, prevăzut în anexa nr. 6;

g) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre AMPOSDRU și OIPOSDRU — Regiunea Centru, prevăzut în anexa nr. 7;

h) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre AMPOSDRU și OIPOSDRU — Regiunea București—Ilfov, prevăzut în anexa nr. 8;

i) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre AMPOSDRU și

OIPOSDRU — Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prevăzut în anexa nr. 9;

j) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre AMPOSDRU și OIPOSDRU — Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, prevăzut în anexa nr. 10;

k) Actul adițional nr. 4 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013” dintre AMPOSDRU și OIPOSDRU — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prevăzut în anexa nr. 11.

Art. 2. — Anexele nr. 1—11*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin Direcția Generală Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mihai Constantin Șeitan

București, 27 iulie 2010.
Nr. 619.

*) Anexele nr. 1—11 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

privind aprobarea modelului de contract de finanțare de tip grant pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”

Având în vedere:

— Decizia CE nr. 5.811 din 22 noiembrie 2007 de adoptare a programului operațional de ajutor comunitar din partea Fondului Social European în conformitate cu obiectivul „Convergență” în România;

— Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța Guvernului nr. 79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale;

— Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 522/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice generale referitoare la exercitarea controlului financiar preventiv, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 911/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 29/2007 privind modul de alocare a instrumentelor structurale, a prefinanțării și a cofinanțării alocate de la bugetul de stat, inclusiv din Fondul național de dezvoltare, în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 249/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului economiei și finanțelor nr. 3/185/2008 pentru stabilirea regulilor de eligibilitate și a listei cheltuielilor eligibile în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”, cu modificările ulterioare;

— Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 600/2008 pentru aprobarea unor acorduri de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009;

— Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.548/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 31/2010 privind aprobarea Manualului de identitate vizuală pentru instrumentele structurale 2007—2013 în România,

în baza art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul de contract de finanțare de tip grant pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pentru a putea beneficia de facilitățile reglementate de anexa la prezentul ordin, beneficiarii de finanțare nerambursabilă prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane (POSDRU) cu care au fost semnate anterior contracte de finanțare nerambursabilă în baza unor modele anterioare de contract de finanțare nerambursabilă pentru proiecte de tip grant, indiferent de formă, vor putea încheia acte adiționale pentru includerea în întregime a modificărilor incluse în anexa la prezentul ordin, având în vedere delegarea de funcții către organismele intermediare delegate realizată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 600/2008 pentru aprobarea unor acorduri de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”.

Art. 3. — Pentru beneficiarii de finanțare nerambursabilă prin POSDRU cu care au fost semnate contracte ulterior prezentului ordin, Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial pentru

Dezvoltarea Resurselor Umane (AMPOSDRU/OIPOSDRU) delegate vor transmite notificări, în temeiul art. 12 alin. (1) din contractele de finanțare, către beneficiari, pentru a le comunica modificările intervenite. Modificările contractului transmise de AMPOSDRU/OIPOSDRU delegate vor produce efecte de drept de la data transmiterii notificării către beneficiari.

Art. 4. — AMPOSDRU/OIPOSDRU delegate au dreptul de a aduce modificări și de a adapta modelul din anexă, prin decizie a ordonatorului de credite/directorului AMPOSDRU/OIPOSDRU delegate, pentru reglementarea situațiilor specifice rezultate din implementarea proiectelor de tip grant sau pentru includerea modificărilor cauzate de legislația națională sau comunitară aplicabilă. OIPOSDRU delegate vor solicita în prealabil avizul AMPOSDRU — Direcția Contractare în acest scop.

Art. 5. — Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin Direcția Generală Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane, precum și organismele intermediare responsabile cu implementarea POSDRU vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mihai Constantin Șeitan

București, 18 august 2010.
Nr. 1.143.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

